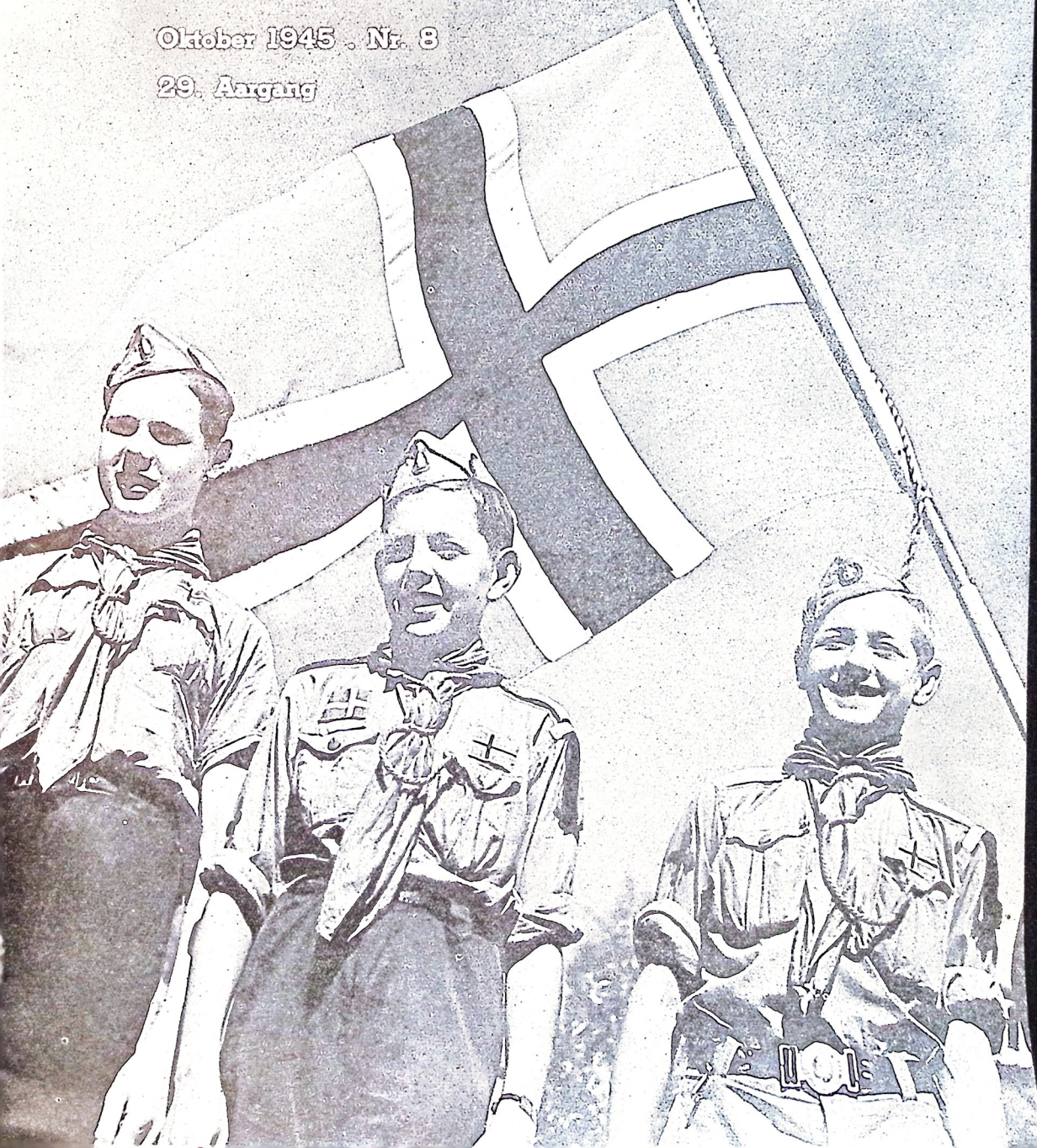

Spejdernes Magasin

Oktober 1945 . Nr. 8

29. Aargang

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

Fiolstræde 19, Kbhvn. K.
Palæ 4526 og Palæ 5711

★

Korpsets egen
Forretning

Nu kommer
Lommelygternes Tid!

Nefa Stavlygte som Tegnning komplet med Batteri og Pære: Kr. 4,75.

Depotet har løse Batterier og Pærer i alle de almindelige Størrelser.

Bueskydning.

Efterhaanden er Bueskydning blevet en meget udbredt Sport i Patruljer og Tropper. Depotet har første Klasses Asketræsbuer til Kr. 14,85 — 18,50 — 25,00 og billige Drengbuer fra Kr. 2,75. Halmstiver 10,25 — 12,50 — 14,75 efter Størrelsen og løse Papskiver 55 cm Kr. 1,00. Asketræspile med Kalkulfjer 1 Kr. pr. Stk. — Drengpile 3 Stk. Kr. 1,35.

Ulvehuer.

Depotet har faaet lille Parti Ulvehuer, syet af uldent Stof. Sælges kun mod Rekvisition fra Flokforeren. Pris Kr. 6,50 pr. Stk.

En god Lommekniv

er det altid rart at have. Til Spejderbrug er den gode gamle eenbladede »Svanekniv« den allerbedste Model. Denne Type har Depotet i tre Størrelser i Solingen Fabrikat. Pris Kr. 2,75 — 3,00 — 3,75 for henholdsvis lille, mellem og stor Størrelse.

Tværsække.

Det er lykkedes at faa et lille Parti Vandretasker, dels i den sædvanlige Facon, dels i

den ny Jagttaske-Facon. Det er ekstragode Kvaliteter. Priser Kr. 15,00 — 16,75 — 20,00.

Fotoalbum.

Vi har faaet et lille Parti Fotoalbum (20 Blade à 22x32 cm) indb. i brunt, præget imit. Skind med Kantsnøringer. Rigtig et Album til Spejderbillederne. Kr. 15,00.

Baden Powell-Billeder.

Kan nu faas i flere forskellige Størrelser i Farvetryk og i sort og brun Tone, baade med og uden Ramme. Prisen med Ramme fra Kr. 2,25, — uden Ramme fra Kr. 0,50.

Dolke.

Der er kommet et lille Parti Slireknive, extra god Kvalitet, Kr. 14,50 og Skovmandsdolke i ny Facon Kr. 11,50.

Cykelvimpler

med Spejderlilje faaes i gul, hvid, blaa og grøn Kr. 1,50 — gule Vimpler med Korpsmærke Kr. 1,50.

Spejder- og Ulvepost.

Flot Mappe med 10 Ark Brevpapir og 10 Konvolutter med forsk. Spejdermotive, Kvartformat. Kr. 2,00, med forskellige Ulvemotive, Oktavformat. Kr. 1,65.

Førerpost i Lærredsbrevpapir med Spejderlilje i Relieftryk. 10 Ark Brevpapir og 10 Konvolutter. Kr. 2,50.

10 Kort, haandgjort Bøttekarton med Konvolutter. Kr. 0,75.

Lykønskningskort og lign. 5 Kort og Konvolutter med 4-farvet Tryk, Lejrbaalsmotiv Kr. 2,00 — 5 Kort og Konvolutter, Bøttekarton »Totemskind«. Kr. 1,75.

KORPSLEJREN 1946 — det lyder godt, hva'! Men endnu en Maaned maa du holde dig i spændt Forventning om denne Lejr, der sikkert vil blive den største Oplevelse for dig i din Spejdertid. Vent til November-Magasinet — og læs saa!

★

Har du lagt Mærke til *Præmie-konkurrencen*? Jeg er faktisk spændt paa, hvor mange af jer, der kan klare den Nød — det er nemlig slet ikke saa nemt, som det ser ud til. Nu faar vi saa se, om den Løsning, du indsender, er rigtig, og om du i saa Fald vinder Præmien!

Torben

DET DANSKE SPEJDERKORPS

KORPSKONTOR:

Fiolstræde 19, Kbhvn. K. Telf. PALæ 4526 og PALæ 5711. Direktør Erik Østergaard træffes sikrest mellem Kl. 8—9,30. Kontortid 8—16, Lørdag 8—12 og desuden Mandag Kl. 19.30—21.30. Giro 2284.

DEPOT:

Det Danske Spejderkorps Depot, Fiolstræde 19, Kbhvn. K. Telf. PALæ 4526 og PALæ 5711. Aabent alle Hverdage Kl. 9—17. Giro 82288.

BLADE:

SPEJDERNES MAGASIN for Ulve og Spejdere. Redaktør: stud. mag. Torben Wolff. SPEJDESPORT for Førere og Rovere. Redaktør: cand. mag. Svend Ranvig, Søgade 3, Sorø.

BEGGE BLADES
EKSPEDITION:

Korpskontoret. Mandag Kl. 19,30—21,30.

TRYKKERI:

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri, Møntergade 2, Kbhvn. K. Telf. Central *10.493.

Spejdernes Magasin

Oktober 1945

Nr. 8

29. Aargang

To Besøg - og et Lejrbaal

To verdensberømte Personer har gæstet Danmark fornylig — det var William S. Knudsen og Lady Baden-Powell.

William S. Knudsen, Amerikas store Dansker, der blev Leder af USA's Krigsproduktion og havde 11 Millioner Mand under sig, fortalte en Aften i Odd Fellow Palæet i København løst og fast om sit eventyrlige Liv for en tusindtallig Skare af Dreng og Piger fra de seks Ungdomskorps. »Jeg havde ikke lært noget Haandværk, da jeg rejste ud,« fortalte han, »og det er forkert, men jeg var heldig og kom via en Bagaksel-Model, jeg tegnede, ind hos Ford. Senere blev vi uenige, og jeg kom saa til General Motors, hvor jeg efterhaanden blev Præsident og havde 200.000 under mig, uden at det i næneværdig Grad gik mig til Hovedet — jeg kunde stadig passe min gamle Hat.

En Dag i 1940 ringede Telefonen. Det var Præsident Roosevelt. Well, jeg kendte lidt til ham, saa jeg svarede: »Det er Knudsen.« Han vilde have mig til at sørge for Produktionen af Vaaben. »Jeg kan ikke give dig noget for det,« sagde han, saa der røg 300.000 Kr. ud af Vinduet!«

William S. Knudsen sluttede med at sige, at naar hans Borneborn var blevet gamle nok, skulde de være Spejdere for at lære Selvstændighed og at sørge for sig selv. »Hold af jeres Land og lyd jeres Konge — og vær ikke bange for at slaa fra jer!« sluttede han. — Hans lange Tale hilstes med et øredovende Bifald.

En Maaned senere fik Danmark Besøg af Ver-

Kronprinsesse Ingrid og Lady Baden-Powell

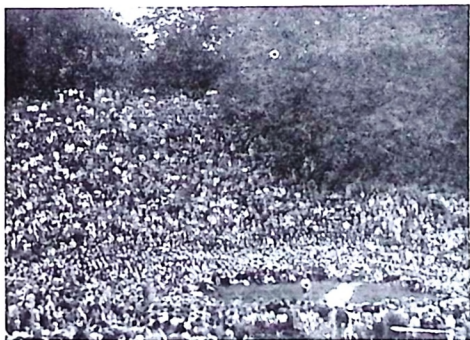

dens-Pigespejderchefen Lady Baden-Powell, B.-P.'s Hustru. Alle de københavnske Pigespejdere, baade blaa og grønne, samledes til en mægtig Parade paa Rosenborg Eksercerplads, hvor baade Kronprinsesse Ingrid, der er Protektrice for de danske Pigespejdere, og Lady Baden-Powell talte. Ved denne Lejlighed fortalte Lady Baden-Powell lidt om, hvilken umaadelig Indsats de engelske Pigespejdere havde gjort under Krigen, i Hospitaler, i Feltkøkkener og ikke mindst i Luftbeskyttelsestjenesten.

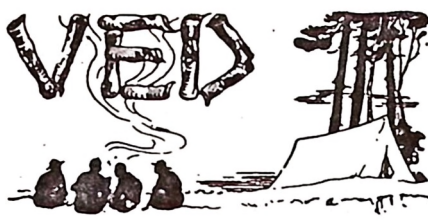
Om Aftenen var Lady Baden-Powell Gæst ved det første store Lejrbaal i Ulvedalene efter Besættelsen. Ogsaa Prins Knud og Prinsesse Caroline Mathilde var kommet til Stede. Lejrbaalet var arrangeret af Københavns Distrikt og blev en smuk Oplevelse — der er vel intet Steds i Verden, at man finder en dejligere Ramme omkring et stort Baal end netop i Ulvedalene i Dyrehaven, og alle I Spejdere udover Landet som til næste Sommer stævner til Korpslejr, vil komme til at opleve flere store Lejrbaal i Ulvedalene.

Ogsaa herude talte Lady Baden-Powell. Rank og ungdommelig stod hun midt i den tusindtallige Skare, og det engelske Sprog generede ikke, for Ove Holm oversatte Talen.

»Vi Spejdere er Medlemmer af en stor Familie,« sagde hun; »jeg spurgte engang en Ulveunge: Hvad skal vi gøre for at faa udryddet alt det Onde, der hænger Verden? Jeg vil gøre alt, sagde han. Du alene? Nej, men vi er seks i vor Bunde, og der er mange andre Bander end den.«

VED LEJR- BAALET

NORSKE SPEJDERE

Nogle norske Patruljeførere fik den Ide at samle Brænde ind til Danmark, fordi de havde hørt, at det vilde knibe med Brændsel i Danmark til Vinter. De fik Indsamlingen glimrende organiseret, og der er sendt flere Skibsladninger herved. Brændet er skænket til Socialministeriet, som sørger for, at det kommer trængende Familier til Gode. Ganske flot gjort af et Par Spejdere at sætte et saadant Arbejde i Sving, og jeg haaber, vi kan bringe en Artikel derom med nogle Billeder ved en senere Lejlighed.

Forøvrigt kan jeg oplyse, at da det kneb med at faa Brænde til det store Lejrbaal i Dyrehaven ved København, sendte de norske Spejdere det dejligste Brænde, saa at det var norsk Ved, der flammede den Aften i den danske Bøgeskov.

LADY BADEN-POWELL,

der er Verdens-Spejderchef for Pigespejderne, har været paa Besøg i Danmark, og hun sad med ved Baalet i Dyrehaven den Aften, hvor ogsaa den gamle Hellerup Spejder Prins Knud med Prinsesse Caroline Mathilde var til Stede. Lady Baden-Powell fortalte mange interessante Ting, og her skal I høre en lille ejendommelig Oplevelse, hun havde i Afrika, og som viser, at man kan træffe Spejdere alle Steder paa Kloden.

Hun var kørt paa en Tur i Bil fra sit Hjem i Kenya, det Hus Baden-Powell boede i paa sine sidste Dage. Da hun stoppede op ved en Benzintank, maatte hun have sit Rationeringskort frem, hvor Benzinen skulde afskrives paa, og da den sorte Tankpasser saa Navnet Baden-Powell paa Kortet, spurgte han hende frøsigtigt, om hun interesserede sig for Spejdere. Da hun derefter forklarede ham, hvem hun var, spurgte han, om hun ikke vilde gøre dem den Glæde at hilse paa Stedets Pigespejdere.

Han førte hende ind i Byen, og i Løbet af kort Tid var hele Pigespejdertroppen samlet, og hun fortalte, at det var et storartet Syn at se disse glade Negerpigespejdere i deres Spejdertøj, lykkelige over at hilse paa hende og vise hende deres Færdigheder.

Jo, Spejderbevægelsen omfatter mange Folke-

slag, og der tages ikke Hensyn til Nation eller Race, det gælder kun om at have det rette Spejdersind.

KORPSLEJR

Korpsets Ledelse og Divisionscheferne drøftede allerede i Fjor Planerne for den første store Korpslejr efter Krigen. Det er i Aar 10 Aar siden, den sidste Korpslejr afholdtes, men i Aar lod en stor Lejr sig ikke arrangere. Til næste Aar vil den være en Kendsgerning, og midt i Oktober samles atter alle Divisionscheferne for at træffe de sidste Aftaler, inden et Lejrudvalg gaar i Gang med at gøre næste Aars store Lejr til den største i Korpsets Historie.

Alle Spejdere kan deltage, ogsaa Rovere, og vi haaber at Lejrpladsen vil være stor nok til at rumme alle. At det bliver en enestaaende Oplevelse, kan jeg garantere jer. I kan næppe fantasere jer til det, men jeg og en Del af Tropsførerne ved, hvad det vil sige at ligge i en Lejr med 5—8000 Spejdere. Tal med jeres Tropsfører om at lave en Lejrsparebank og sæt efterhaanden nogle Beløb ind, saa naar I nok at faa Pengene sparet sammen — og der er jo da ogsaa noget, der hedder Julegaver!

KONGENS FØDSELSDAG

Lige fra Spejderbevægelsens første Tid har Kongen interesseret sig for Spejderne. I 1911 overværede Kong Christian, som da var Kronprins, en stor Parade paa Flyvepladsen paa Amager, og ved den Lejlighed fik Prinserne Frederik og Knud Lov til at blive Spejdere, og de var Spejdere i mange Aar i Hellerup Divisionen.

I Korpslejren ved Kalø 1913, den første Korpslejr, aflagde Kongen og Dronningen Besøg, og vi har kunnet glæde os ved Majestædens Besøg ved mange andre større Spejderforetagender, blandt andet i Jamboreen 1924 og Jubilæumslejren i 1935.

Som en Hilsen til Hans Majestæt paa 75-Aars Dagen sendte vort Korps et Album med Fotografier fra Spejderlivet og Billeder af Kongens Besøg i Lejre og ved Parader, tillige med en Tak for den Interesse, Kongen altid har vist vort Korps.

Ove Holm.

Da Dæmningen brød sammen

Af Allan Tempest

Paa Dansk
ved Torben Wollf

En brusende Strøm af opstemmet Vand, der kun venter paa det Øjeblik, hvor det kan fosse ned over Dalen nedenfor. Hvorledes kan Bæverpatruljen redde de mange Hjem nede i Dalen?

»Hvorfor er du saa tavs, Leslie?« spurgte Bill Howard, Patruljefører for Bæverne.

De sad i deres hyggelige Patruljelokale, som de havde indrettet i en gammel forfalden Hytte paa Bjergskraningen i Nærheden af Wyvern-Dalen. Husets største Fejl var, at det laa temmelig langt fra den lille By, hvor Spejderne boede, men Købesummen havde været minimal, og det havde været et pragtfuldt Stykke Arbejde at genopbygge og udsmykke Hytten, indtil den var blevet Patruljens Stolthed.

»Aah, jeg sad bare og tænkte,« svarede Leslie Stanton og vaagnede med et Ryk.

»Tænkte? Det har jeg aldrig set dig gøre før. Hvorfor gaar du ikke ud til de andre og over dig i Criboldkast?«

»Jeg har aldrig været nogen stor Idrætsmand,« svarede Leslie, »men paa den anden Side har du jo nok bemærket, at jeg nu i den sidste Tid har gjort en Del for at faa gode Muskler.«

Leslie sukkede, da han saa over paa sin Patruljeførers muskuløse Skikkelse.

»Jeg vilde saadan ønske, at jeg var lige saa stærk som du,« tilføjede han trist.

»Aah, Sludder! du har det mere i Hovedet, og det er det, det kommer an paa, naar alt kommer til alt. Men hvad var det, du sad og tænkte paa før?«

»Jeg mødte Ingeniøren paa det nye Vandværk i Dag og sad og tænkte paa noget, han fortalte mig,« svarede Leslie. »Du kender Stedet ved Foden af Merford Hill, hvor Floden bliver saa smal?«

»Ja, jeg ved, det er et farligt Sted at bade; der er en Strøm af den anden Verden.«

»Ser du, Ingeniøren sagde noget om Faren for et Skred der. Han fortalte, at der ligger et Lag af Ler, som er dækket af haard Klippe. Naar dette er Tilfældet, kan det nu og da ske, at Klippegrunden glider paa Leret og foraarsager et Skred.«

»Meget interessant, som videnskabelig Teori betragtet,« sagde Bill Howard og gæbede, »men ikke megen praktisk Interesse, tror jeg; der er jo ingen Huse, der kan blive ramt af Skredet.«

»Nej,« svarede Leslie ivrigt, »men kan du ikke se, at et stort Skred vil stemme op for Floden paa saa smalt et Sted af Dalen.«

»Naa, og hvad saa?«

»Vandet vilde samle sig bag Barrieren, indtil Vægten af det vilde bryde den sønder og sam-

men; saa vilde en Syndflod af Vand strømme ned over Dalen, og hvem ved, hvor stor Skade det kunne afstedkomme længere nede?«

»Det vilde være meget alvorligt for Harwood, hvor der ligger Masser af Huse lige ud for Floden. Men saadan noget er jo aldrig sket før, hvorfor skulde det netop ske nu?«

»Det kunde da godt ske for Øjeblikket. Den stærke Tø efter al den megen Sne har gjort Leret fugtigt og løst Klippen. Saadan noget har man set før og netop i Vejr som dette.«

Her blev deres Samtale afbrudt, fordi flere af de smaa Spejdere i Patruljen kom og bad Bill om at lære dem at spilde, hvilket han straks gik ind paa.

Leslie kiggede paa

dem nogen Tid, men opfyldt som han var af en Følelse af Hviløshed, som han ikke kunne forklare, gik han hen til Døren og kiggede ud.

Det var et grimt Vejr den Aften. Sneen smeltede hurtigt i den stærke Tø, og en let Støvregn var begyndt at falde. Overalt kunde man høre Lyden af rindende Vand, og et Stykke borte kom en stadig Brusen fra den svulmende Wyvern-Flod.

Pludselig brødes Aftenens Stilhed af et dæmpet Drøn, som en fjern Torden. Jorden rystede som under et Jordskælv, og Vinduerne raslede og gav sig, og saa bredte Stilheden sig igen.

De andre Spejdere kom farende ud sammen med Bill.

»Det er sket, som jeg sagde,« bemærkede Leslie roligt.

»Der er ikke noget at være nervøse over, Dreng,« sagde Patruljeføreren, Bill; »faa fat i jeres Hatte og Frakker. Jeg tror, vi kan være til nogen Nytte nu. Jeg skal forklare jer det paa Vejen.«

Resten af Patruljen havde ingen Anelse om, hvad der var sket, men i Løbet af et Øjeblik var de alle paa Vej ned ad den stejle Sti, der førte ned til Floden.

Da de naaede Stedet, hvor Skredet var foregaaet, blev de rædselsslagne over Skadens Omfang. En stor Del af den Bakkeskraaning, der dannede den højre Flodbred, var gledet ud og havde fuldstændigt blokeret Flodlejet. I Stedet for at løbe videre nedad, hvirvlede Vandet rundt og rundt og dannede en Sø. Landevejen, som førte ned til Harwood var dækket af et flere Meter tykt Lag af Klippeblokke og Jord.

»Vi maa straks sende Bud ned i Dalen,« sagde Bill. »Martin, kan du cykle gennem al den Sne? Godt! Saa af Sted og faa fat i din Cykle og find selv den nærmeste Vej. Graham, du løber godt, skynd dig op til Wilton, Ingeniøren paa Vandværket og fortæl ham, hvad der er sket.«

Mens de to Spejdere foer af Sted, stod de andre og iagttog det ejendommelige Sceneri. Floden vaskede mod den store Dæmning og blev kastet tilbage fra den, til højre og venstre, som om det søgte at finde en anden Vej. Men stadig voksede Søen i Højde og Udstrækning og stadig maatte Spejderne trække sig tilbage, efterhaanden som Vandet steg.

Bill saa hen paa Leslie. »Jeg tror ikke vi kan gøre noget, Leslie,« sagde han, »jeg kan ikke se, at der er Fare paa Færde. Naar Vandet naar op til Toppen af Dæmningen vil det simpelthen flyde over.«

»Jamen forstaar du ikke, at naar det sker, vil Vandstrømmen feje den løse Jord væk, mere og mere Vand vil strømme over, efterhaanden som Dæmningen bryder sammen, og det vil blive til en forfærdelig Vandflod. Vi maa gøre noget, før det er for sent; om en halv Time regner jeg med, at det har naaet Toppen, og saa ser det galt ud for Harwood.«

Leslie begyndte at gaa hvileløst frem og tilbage, mens han tænkte dybt. Bill iagttog ham spændt og var klar over, at blot og bar Styrke og Handlekraft ikke var til nogen Hjælp her. Han maatte stole paa sin Vens Kløgt.

»Nu har jeg det!« udbrod Leslie efter et Minuts Forløb, »vi graver en snæver Kanal gennem Dæmningen, saa at Vandet kan løbe ud lidt efter lidt.«

Saa snart der var noget at foretage sig, tog Bill Ledelsen igen. Instinktivt syntes han at vide, hvor der kunde skaffes Spader og Hakker, og efter forbavsende kort Tids Forløb førte han sin Patrulje hen over det nedstyrtede Jords ujævne Overflade. Fra Toppen af Dæmningen var det nemmere at se den Fare, der truede. Paa den ene Side laa et Stykke nede den nu næsten tørlagte Flodseng, og paa den anden Side steg Vandfladen stadigt højere og højere.

»Der maa være et voldsomt Tryk paa dette løse Nedstyrtningsmateriale; lad os haabe, det kan holde,« mumlede Leslie.

»Det er jeg ikke saa ganske sikker paa,« sag-

de Patruljeføreren, »mærk hvor det ryster, naar Vandet slaar imod. Dog tror jeg, vi gør Ret i at løbe Risikoen alligevel. Mange Liv kan afhænge af vort Arbejde.«

Uden at spille Tiden paabegyndtes Gravnin-gen af en Rende paa den Side, der vendte bort fra Søen. Leslie vilde ogsaa tage fat, men da der kun var et begrænset Antal Spader, bad Bill ham om at have Overopsynet med Arbejdet, mens Patruljens stærkere Medlemmer gjorde Arbejdet.

Omsider var Renden færdig, og Bill gav sig til at flytte de sidste Spadestik lige i Vandkan-ten.

Virkningen var mere pludselig, end Spejder-ne havde tænkt sig. Vandet fossede ud og som Følge af det bratte Fald, rev det de bløde Jord-lag med og udvidede hurtigt Renden. Leslie stod ganske nær ved Kanten, da Vandflommen kom, men idet han vendte sig for at komme væk, gled han paa det forræderiske Ler. Paa et Øjeblik havde Strømmen grebet ham og hvirvlet ham ned ad Skrænten.

Bill havde set, hvad der skete, og havde i næ-ste Øjeblik smidt Frakken og laa nu ogsaa og kæmpede med Strømmen.

Situationen var meget alvorlig. En Mal-strøm fossede nu gennem Aabningen, som Dren-gene havde skabt og dannede i Flodsengen ne-denfor en sydende Heksekedel. Bill blev mere end een Gang trukket ned af en Strømhvirvel, men da han saa Leslies Legeme lidt derfra, gav han sig til at kæmpe videre. Vandet var iskoldt af den smeltende Sne og sendte den ene Kulde-gysning efter den anden igennem ham, og han følte det, ligesom om hans Lemmer slet ikke hør-te ham til. Hans gennemblødte Tøj trak ham nedad, og han havde endog ikke givet sig Tid til at faa Støvlerne af. Snart mærkede han, at han var ved at tabe Bevidstheden; det susede for Ørerne, værre end Syden fra det strømmen-de Vand, og røde Pletter dansede for Øjnene af ham.

Med en sidste desperat Anstrengelse naaede han sin Ven og klyngede sig til ham. Saa satte han Kursen mod Bredden, men nu var det Slut med Kræfterne, og alt blev sort omkring ham.

Da han kom til sig selv, laa han i Sikkerhed paa Bredden. De andre Spejdere havde dannet en Kæde ved at tage hinanden i Haanden, og den yderste havde faaet Tag i Bill, netop som han mistede Bevidstheden.

»Hvor er Leslie? Er han i Sikkerhed?« mum-lede han svagt.

Da han kiggede sig omkring, saa han, at to af Patruljens Medlemmer, som begge havde Nødhjælpsmærket, var i fuld Gang med at give Leslie kunstigt Aandedræt. Imidlertid viste han intet Tegn paa Liv, og Spejderens forstenede Ansigter robede, hvor dødsens alvorligt de be-dømte Situationen.

Bill kom med Besvær paa Benene, og det gav et Stik i Hjertet paa ham, da han saa ind i sin Vens blege Ansigt.

Pludselig skete der atter noget. En vældig Brusen hørtes, og de skrækslagne Dreng blev Vidne til, at hele Dæmningen saa at sige smel-tede væk, mens det opstemmede Vand hvirvlede forbi i en stor Flodbølge, som fortsatte ned i Dalen.

(Fortsættes Side 88).

GAMLE RAVN fortæller

Om RAAB!!!

Hvad er nu det? tænker du. Vil Gamle Ravn fortælle mig, hvordan jeg skal skrike og raabe op? — Nej, det vil jeg ikke, det forstår du vist godt nok i Forvejen; men jeg vil fortælle dig lidt om, hvordan I i din Patrulje kan sætte Humøret et Par Grader op, naar I enten er ved at blive sure i Masken, eller naar I sidder ved Lejrbaalet, eller naar I har vundet i en Konkurrence, — og ogsaa, naar I har tabt. Et taktfast Raab vækker en dejlig Følelse af, at man er flere om at dele Modgang eller Medgang.

Naar I raaber et Raab, skal det være absolut taktfast og tillige klart og smeldende. Det maa ikke lyde som en Sæk Kartofler, som falder ned ad Trappen, PF eller Patruljens særligt udvalgte Humørmand (se Tegningen) dirigerer.

Først og sidst skal I naturligvis have et Patruljeraab, men derudover er det rart at have flere Raab, som er passende til forskellige Lejligheder.

Først et Par Eksempler paa Patruljeraab:

Akka-lakker-tjing! Akka-lakker-tjav
Akka-lakker-tjing-tjing-tjav-tjav-tjav!
Rif-raf-rah! Bif-baf-bah!
Ugler! Ugler! Ra-ra-rah!
Eller dette:

Hobl-gobl! Razl-dazl! Sis-bom-bah!
Viberne! Viberne! Ra-ra-rah!

Har I vundet Troppsturneringen, kan I med Rette istemme Sejrsraabet:

PF: Simomamah!
Patruljen: Jabulalah!

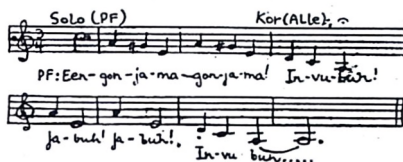
(Gentages 3 Gange, første Gang sagte, derefter højere og højere. Samtidig med, at I raaber, dunker I jer med højre Knytnæve for Brystet).

Har Patruljen tabt, synger den Hyldestsangen til den sejrrende:

PF: Een-gon-ja-ma—gon-ja-ma.
Alle: In-vu-buh!
Ja-buh! Ja-buh!
In-vu-buh!

Det er Zulusprog og betyder: PF: Han er en Løve! Alle: Ja, han er større endnu, han er en Flodhest! Melodien er saaledes:

Her er nogle Gaa-paa-Raab:

Aj dji itta kih! Ai ih djip!
Spejdere! Spejdere! Rip rip rip!
Kanta teta vah vah
Kanta teta tar!
Fremad Spejdere! Fremad Spejdere!
Ra-ra-rah!

Rik! Tik! Rikketikketik!
Hopsa! Hopsa! Hej! (Gentages 3 Gange).

Jokkedulla! Hikkedulla! Jokkedulla-dah!
Kom saa tar vi Skansen! Hip! Hip! Hurra!

Iøvrigt kan man ogsaa lave »Høre billeder« ved Hjælp af Raab, f. Eks. Raket, Lokomotiv, U-Baad, Nys, stikkende Myg o. s. v. Jeg har her givet jer nogle Tips, brug dem og find selv paa andre, saa vi kan høre nogle gode Raab i Korpslejreren til næste Aar.

Rekrutten: »Hvordan har du faaet de Medaljer, du der gaar med?«

1. Klases Spejderen: »Jeg fik dem i den sidste Lejr.«

Rekrutten: »Og hvorfor?«

1. Klases Spejderen: »Denne her fik jeg for min glimrende Hukommelse, og denne her fik jeg — — — tjah, nu har jeg skam glemt, hvorfor jeg fik den.«

Ulvenes Side

Kan du lade dig lede af din Næse?

Det fortælles om en gammel og fuldstændig blind arabisk Karavanefører, at han til Trods for sin Blindhed kunde finde Vej selv i Ørkenen ved Hjælp af Sandets Lugt.

Han tog blot en Haandfuld Sand op nu og da og lugtede til den for at overtøge sig om, at han befandt sig paa den rette Vej. Han kendte Lugten af hver eneste Lejrplads, naar han kom til den.

Engang syntes hans Venner, at de vilde spille ham et Puds, og de førte derfor en Pose Sand med fra sidste Lejrplads; da de naaede til den nye, gav de ham noget af det medbragte Sand at lugte til, idet de samtidig fortalte, at de lige havde samlet det op.

Den blinde Mand lugtede til det, fik et højt forvirret Udtryk i Ansigtet, lugtede igen og sagde saa omsider, at han var meget ked af og fløv over, at han havde begaaet en Fejl — han havde gaaet i Ring, saa de nu var endt ved den gamle Lejrplads igen.

Han var meget ulykkelig, indtil de fortalte ham om det Puds, de havde spillet ham.

Tror du, at du kunde finde Vej udelukkende ved Hjælp af din Næse? Jeg tror ikke, du kunde, men derimod kunde du maaske nok gaa forbi en Købmandsbutik eller en Bondegård og genkende den paa Lugten, og muligvis er du ogsaa i Stand til at skelne nogle af de enkelte Lugte, som strømmer dig i Møde? Prøv næste Gang du gaar forbi!

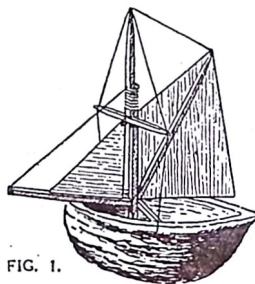

FIG. 1.

Et Skib af en Valnøddeskal

Du skulde prøve at lave et Skib af en Valnøddeskal — det er mægtig sjovt, fordi Skibet faktisk kan sejle. Og laver du flere, kan du ligefrem foranstalte Kapsejls! Først faar du fat i en Valnød, som omhyggeligt deles i to; den ene Halvdel skraber du indvendigt, saa den bliver helt ren. Derpaa limer du med god Fiskelim en tilskaaren Tændstik fast som vist paa Fig. 2.

Nu limer du tre Tændstikker sammen til et Kryds og faar dermed Masten (Fig. 3), og af en Tændstiksæske udskæres Sejlene som vist paa Fig. 4. Lim en Tændstik paa hver Side henover det store Sejl og en anden langs Undersiden af det lille.

Til Slut limer du Sejlene fast til Masten, binder Rigningen (af Sytraad) fast og limer Masten omhyggeligt fast til Bunden af Baaden, til den tværgaaende Tændstik samt til Rælingen fortil. Derpaa er der kun tilbage at lade den stolte Skude løbe af Stablen.

FIG. 2.

FIG. 4.

FIG. 3.

Danske Ulveunger i Sverige

I forrige Nummer af Spejdernes Magasin læste I om den store danske Spejdertrop, der blev dannet blandt Flygtningene i Göteborg, og der blev fortalt, at der ogsaa hørte en Ulveflokk til Troppen. Her er et Billede af »Det store Ulvehyl« ved en Opvisning for 4000 Svenskere Grundlovsdag 1944. Paa dette Tidspunkt var Flokken endnu ikke ret stor, men hurtigt voksede den til 25 Ulve, der levede et sundt og dejligt Ulveliv, som de sikkert alle har fortsat, efter at de igen har kunnet vende hjem til Danmark.

Ny Udgave af Skovmandsbogen!

»Paa Civilisationens yderste Front træffer vi ham, Skovmanden — i det australske Skovland, paa de sydafrikanske Sletter eller i Canadas Urskove. Han har evig Uro i Blodet. At padle sig frem i sin Kano ad tyste eller strømhvirlende Floder eller at strejfe igennem de endeløse og uvejsomme Skove, at tilse sine vidtsprede Fælder eller at jage det flygtende Bytte, det er hans Liv.«

Saaдан hedder det i Skovmandsbogen, der netop er kommet i en ny og større Udgave, efter at den har været udsolgt og for-gæves efterspurgt af mange nye Skov-mænd i den senere Tid.

Nu kan den igen faas paa Korpsets nye Depot, og I bør snarest muligt have den. Den giver mange Tips til god Skov-mandsport, og du vil kunne finde Omtale af mange Ting, som du faar Lyst til at arbejde videre med.

Din Skovmandspa-trulje skulde jo gerne være en Elitepatrulje, ja, I har maaske for-sat jer, at den skal blive Korpsets bedste. I saa Fald har I paa-taget jer et haardt Job, men det er nok Umagen værd at bruge sin Skovmandstid fuldt ud. Den er den sidste Haandsræk-ning, din Tropp kan give dig, inden du selvstændigt starter din Færd gennem Livet.

Skovmandens Arbejde skal være selvstændigt og præget af Fantasi.

Selvstændigt, fordi hver Mand nu skal lære at klare for sig selv samtidig med, at han gør sin Indsats for Patruljen, og fantasifuldt, fordi Skovmandslivet — Livet i »Ødemarken« skal være en Rekreation fra Bylivet i den Forstand, at det opøver Sanser og Evner, som Bylivet har sløvet.

Smil derfor overbærende af de Folk, der siger: »Bare I nu kan være heldige med Vejret til den Tur« — eller: »Godt, at det ikke blev Regnvejr« o. s. v. Skovmanden klarer al Slags Vejr, og dette er netop en vigtig Del af Sporten.

Skovmandsbogen siger dig et og andet om gamle Skovmænds Erfaringer i al Slags Vejr under alle Himmelstrøg. Den omtaler Ildbor, Pi-onerarbejder, Sejldugsbaade, Fremstilling af

Mokkasiner og Snesko og indianske Skovmands-slæder, den saakaldte Toboggan.

Hundredaarige Erfaringer er nedlagt i en saa-dan Skovmandsslæde, og du vil forbaus over, hvor stærk den kan gøres med smaa Midler.

Det hedder herom i Skovmandsbogen:

»Paa Ski og Snesko baner I jer Vej efter Kom-passet med jeres Oppakning læsset paa Tobog-gan, som glider let efter i Trækselerne. Kun af

og til klaprer Skiene mod Sneen og faar en tavs Fugl til at lette fra en Gren, og Skovens Stilhed understreges atter ale-ne af Toboggans ens-tonige glidende Lyd henover Iskrystaller-ne.

Bivuakken er hurt-igt bygget af Gran med Dynger af Sne ovenpaa; fra det op-skovlede Ildsted ka-ster et lille Baal Lys-bundter ud til alle Sider. I pakker Kød, Mel, Salt, Kartofler og andre Fødevarer ud af jeres Toboggan og glæder jer over, hvor praktisk den er. Snart drypper fra hver sin Mulquagan en saftig Bøf smaa sydende Draaber ned i Gløderne ...«

Bueskydning er en anden Skovmands-sport, der omtales. Sporing og Natur-kendskab er naturlig-vis ret udførlig om-talt med Henvisnin-ger til Bøger for dem, der vil arbejde videre med det.

Der er angivet en hel Del Eksempler paa Woodcraftsamlinger til Skovmandsproven, paa Dagbogsføring paa Skovmandsturen, Bivuakbyg-ning, primitiv Madlavning m. m.

Ogsaa Terrænsport, Kanoer og Kajakker, Sne-hytter m. m. er omtalt, og for Søspejdnernes Jung-mænd findes der gode Anvisninger paa mange af Søens Finesser, undertiden i et for »Landkrab-ber« noget uforstaaeligt, men derfor saa meget mere besnærende Sprog.

Der er nok af Arbejdsstof i denne Bog og mange gode Erfaringer at bygge paa. Læs den og tag et Emne ud nu og da til Gennemarbejd-ning enten alene eller i Samarbejde med Patrul-jekammerater og din Troppfører, og lad det saa ikke blive ved indendørs Sysler, men prøv Tin-gene i Mark og Skov i al Slags Vejr.

Thorikild Glad.

De norske Spejdere

gik forrest i Kampen for Sandhed og Ret

I August Maaned havde Troppen »Vedels Egne« Besøg af en norsk Trop, 31. Oslo Trop. Efter en Uges Lejr ved Vedbæk var de norske Gutter indkvarteret hos deres danske Kammerater, besaa København fra Ende til anden, var med ved Lejrbaalet i Ulvedalene m. m. m.

En af de norske Spejdere, Thor Leversby, fortæller her »Spejdernes Magasin« lidt om Spejderlivet i Norge under og efter Besættelsen.

—Hvornaar var det, at »Norsk Spejderguttforbunde« blev forbudt?

— Det skete allerede i September 1941. Allerede paa et saa tidligt Tidspunkt var man i Norge naaet frem til en Situation, der til en vis Grad svarer til jeres 29. August 1943. Der var Strejker i Byerne, der erklæredes fra tysk Side Undtagelsestilstand, og gennem de fuldstændig tysk-kontrollerede norske Aviser blev der udstedt Forbud mod en lang Række norske Foreninger, bl. a. altsaa baade Dreng- og Pigespejderne. Samtidig blev der givet Ordre til, at alt Materiel og alle Uniformer skulde afleveres til N.S.-Politiet. Noget maatte vi jo af med, men selvfølgelig

Det norske Forertræningscentrum i Telemarken, Svervelvi

fandt vi alt det værste Skrammel frem, saaledes fik de fra vores Afdeling 5 elendige gamle Telte, mens vi stuede 20 fine Telte af Vejen! Flere Steder var det saa snildt indrettet, at naar vi kom til Politistationen og afleverede Pakken og fik kvitteret, kunde vi i det næste Rum, hvor alle Pakkerne blev samlet i en stor Bunke, vælge en Pakke ud i Forbifarten og med den under Armen spankulere ud af Politistationen, ja, det skete endog, at man kunde være heldig og faa sin egen Pakke med ud igen!

— Blev der saa ikke drevet Spejderarbejde efter at jeres Korps var blevet forbudt?

— Jo, til en vis Grad. Men vi havde dog uhyre mange Vanskeligheder at kæmpe med. Først og fremmest skal det siges, at det illegale Arbejde, der i Norge allerede tidligt lagde Beslag paa alle gode Kræfter, gik forud for det almindelige Spejderarbejde. En anden Ting er, at hvis man færdedes paa Øvelser i Skovene med Kort og her mødte en tysk Patrulje, vilde man uvægerligt blive antaget for Flygtninge, der var paa Vej over Grænsen til Sverige, og vilde blive arresteret paa Stedet.

Noget andet er, at vi i meget høj Grad anvendte Spejdermøder som Skalkeskjul for Vaabeninstruktionsmøder, Radioaflytning o. s. v. Mange af os havde bygget smaa lettransportable Radioapparater, som vi aflyttede for derpaa at sørge for, at Nyhederne blev spredt, enten mundtligt eller bedre gennem illegale Blade. Vore Radioapparater havde Tyskerne jo som bekendt taget — det skete i September 1941. Min Fars afsides beliggende Landsted var særlig velegnet, og her samledes vi ofte nogle Stykker — og lyttede. Apparater og Radiodele maatte vi altid stuve af Vejen de mærkeligste Steder. Saaledes fandt Tyskerne en Gang hjemme hos en af Tropsassistenterne et lille Radio, men nede i Kælderen stod en lang Række Malerdunke med falsk Bund og fyldt til Randen med Radiodele — og dem fandt de ikke!

— Var der andre i din Trop, der blev arresteret?

— Ja, fire af mine Rover-Patruljekammerater sad paa Grini. To Dage efter et Tropsmøde blev de taget, og Tyskerne var jo meget interesserede i, hvad der var blevet lavet paa det Tropsmøde. Men de fire holdt tæst og spurgte frejdigt Gestapo, om de virkelig troede, at man lod smaa Spejderdrengene beskæftige sig med illegalt Arbejde!

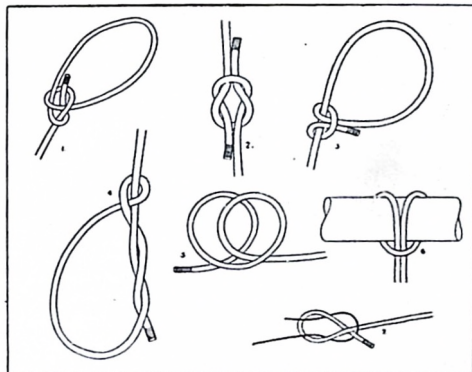
Har du Begreb om at binde KNOB?

Det skulde jeg mene, svarer du vel fortørnet. — Kig da lidt nærmere paa disse 7 Knob og prøv, om du kan hjælpe mig. Sagen er den, at jeg var Dommer i en Knobkonkurrence, og en af Spejderne afleverede disse Knob, som han paa-stod var:

1. Pælestik.
2. Raabaandsknob.
3. Dobbelt Halvstik.
4. Tømmerstik.
5. To enkelte Halvstik.
6. Slynkestik.
7. Flagknob.

Da jeg spagfærdigt tillod mig at oplyse ham om, at de ikke alle var lige rigtige, blev han snydeformærmet. Men jeg er nu sikker paa, at nogle er gale. Spørgsmaalet er blot, *hvilke* — og *hvad* er der galt???

Løsningen sendes til »Spejdernes Magasin«, Fiolstræde 19, Kbhvn. K. (Konvolut mdk. Knob) inden d. 28. Okt. 1945. 1. Præmie er en dejlig *Slirekniv*!

De norske Spejdere (fortsat)

— Hvordan gik det senere med dem?

— De blev gudskelov alle siddende paa Grini, til Krigen var forbi. En af dem blev sat i Arbejde paa en tyskarbejdende Fabrik, hvor han skulde reparere Strygejern og Radioer. At han lyttede godt efter, naar Radioapparaterne var kommet i Orden, kan ingen vel fortænke ham i, og at han lod Nyhederne gaa videre, naar han hver Aften vendte tilbage for at sove paa Grini, er ligesaa forstaaeligt!

— Jeg har hørt, at en stor Del af Hjemmefrontens Ledelse rekrutteredes blandt Spejderførere?

— Det er ogsaa ganske rigtigt. Oberst Wilson, Lederen af Gilwell Park i England, havde Overledelsen for den Invasion, der var planlagt i Norge, hvis Tyskerne ikke havde kapituleret, og det er klart, at mange af hans nærmeste Medarbejdere i Norge var Spejderførere, som han kendte fra gamle Dage. Under Ledelse af Distrikthefen i Oslo, Ragnvald Knudsen, grundlagdes de norske Politistyrker i Sverige, og saa vidt jeg ved, var det i den første Tid kun Spejdere, der var tilsluttet dem.

— Og saa den 8. Maj, da Norge som det sidste Land i Rækken blev frit.

— Det var den dejligste Dag i mit Liv. Fra Kl. 6 om Morgenen stillede alle de Tusinde af Spejdere, der var knyttet til Luftværn og Sanitet saa vidt muligt i deres Uniform. Ogsaa de mange Spejdere i Undergrundshæren mødte i deres graa Spejderdragt. Der blev i Løbet af Dagen givet Meddelelse om, at fortrinsvis Spejdere kunde melde sig hos Kriminalpolitiet for at hjælpe ved Arresteringen af N.S.-Folk, Værnemagere og lig-

nende Fyre. Tillige fik vi Fuldmagt til at afhente, hvad vi maatte finde af Spejdermateriel. Meget blev reddet, f. Eks. en hel Del Telte og adskillige Ting fra Korpsets Depot, Bøger o. l. At ogsaa en meget betydelig Mængde af Uniformer kunde vende tilbage til deres Ejermænd, kan vi takke en snarraadig Fabriksejer for. Han købte en stor Del af de røvede Uniformer for den gigantiske Pris af 15 Øre pr. Ton, men i Stedet for at male dem til Klude, havde han lige saa stille gemt det hele hen, saa det laa nu lige parat til os. 4 Tons Dreng- og Pigespejderuniformer!

— Hvorledes et det gaaet med at komme i Gang med det daglige Arbejde?

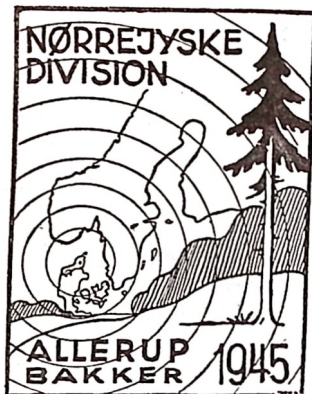
— Saa godt som alle de tidligere Spejdere har øjeblikkelig meldt sig igen, saa Troppene er allerede fuldtallige. Men derudover har der alene i Oslo meldt sig 2000 nye Dreng- og Pigespejdere, som nu skal have oprettet nye Troppes til. Fra Hovedledelsens og Førertræningens Side har man sat ind med en lang Række Kursus og Mødeaftener for at uddanne nye Førere og opfriske Kundskaerne hos de gamle.

— Har der været Lejre i Norge nu i Sommer?

— Nej, næsten ikke. Det tillod Levnedsmiddelsituationen desværre ikke. Paa Svervell, vort Gilwellhovedkvarter, har der dog været afholdt hele fire Kursus og ogsaa andre Steder i Landet har der været mindre Lejrkursus.

Med Ønsket om fortsat Lykke og Fremgang for »Norsk Speiderguttforbund« tager jeg Afsked med Thor, der staar som Repræsentant for det kæmpende Norge, hvor Forholdene medførte, at Spejderbevægelsen i højere Grad end herhjemme kunde yde en uvurderlig Støtte i Kampen for Norges Frihed og for Sandhed og Ret.

Torben.

Til Turnering i Nordjylland

*Danske Spejder, här vi kommer,
til den smukke Aalborg By
i den skønne, danske sommar
vi har dumpit ner från sky*

— saadan lød nogle Strofer i Svenskernes »Reiseviser«, og i straalende Solskin ankom de 25 Göteborg Spejdere med den svenske Flyvemaskine »Värmland«, ført af dansk Besætning, til Aalborg Lufthavn.

Lørdag den 4. August blev Turneringen aabnet ved en stor Parade paa selve Lejrpladsen. Stedet var denne Gang Allerup Bakker, og Skovriders Graae bød alle velkommen til Egnen. Korpssets Repræsentant, Jens Hvass bød de udenlandske Spejdere velkommen, og »Solaf« mindedes i smukke Ord vores afdøde Divisionschef Rich. Raetzl, som blev myrdet af Tyskerne i Efteraaret 1944.

Saa blev Lejren etableret, og i Løbet af Minutter voksede de 200 Telte op og pyntede paa Lejrpladsen. Samme Dag var der, foruden Bedømmelse af Lejrspor, Stafetsignalering, og denne Opgave blev flot vundet af Svenskerne, der benyttede »Semafor«. Nr. 2 blev Mariager Trop — ligeledes med »Semafor«, saa de Troppe, der vil være med i Hurtighed, maa gaa over til denne specielle Signaleringsform.

Nordmændene var blevet forsinket paa den lange Rejse ned gennem Sverige og gennem Danmark, men Lørdag Nat Kl. 0.30 rullede Divisionens Lastbil op foran Indgangsportalen og de 19 Gutter fra Oslo blev budt velkommen.

Søndag Morgen — umiddelbart efter Lejrgudstjenesten — startede Patruljerne til det store Patruljeløb (kombineret Løb og Hike), og først om Aftenen vendte Holdene tilbage og afleverede de løste Opgaver. Baade Lørdag og Søndag Aften afholdtes der Lejrbaal, og her blev alle 500 Deltagere rystet rigtigt sammen. Svenskerne dominerede med deres muntre Sange og Raab, men efterhaanden smittede Humøret. Af Underholdningen kan fremhæves et nordisk Tablaue udført af »Haubro Trop«. Nordmændene bragte den populære Sang »Norge i rødt — hvitt og blått« og en norsk Spejder oplæste smukt et Digt af Nordahl Grieg. Stemningen var glimrende lige fra de improviserede »Jubi« Sange til Afslutningen, hvor en Spejder fra hvert Land fremsagde Spejderløftet. Da alle var kræbet til Køjs lød »Godnat-Visen« ud i den mørke Nat — sunget af Uno Lundberg til Gitar.

Mandagens Opgaver var Femkamp og Toy-

trækning. Overraskende vandt Nordmændene Femkampen, til Trods for at de havde bemærket, at de ikke havde holdt deres Spejderfærdigheder vedlige i de sidste 4 Aar. Tovtrækningen blev vundet af »Farsø Troppen«, der havde brugt alle Fiduser, f. Eks. havde hver Mand drukket en halv Liter Vand for at forøge Holdets Vægt.

Om Eftermiddagen afholdtes Afslutningsparade med Præmieuddeling. Vildsvinetanden blev vundet af Patrulje »Vædderen« fra Mariager, og Rævehalen gik til »Sk. Clements Trop«, Aalborg, der fortjente den efter i flere Aar at have ligget paa Andenpladsen. Divisionschefen Jørgen Boje takkede derefter Turneringsledelsen for veludført Tilrettelæggelse. — Den norske og svenske Fører fik Divisionens Medalje, og Skovriders Graae Korpssets Hæderstegn. Til Slut udbragte Departementchef Graae et Leve for det nordiske Samarbejde, og saa traadte Divisionens Spejdere af og spredtes til Fods — paa Cykle — med Tog — Rutebil — Lastbil ud over hele Nordjylland efter tre herlige Dage fyldte med Oplevelser.

De norske og svenske Spejdere var Resten af Ugen Aalborgs Gæster, og blev underholdt med Køretur til Blokhus — Besøg paa den illegale Udstilling i Brønderslev — Besøg paa de store Aalborg Fabrikker — paa Verdens største Flyveplads ved Rødslet — Besøg paa et Monsterlandbrug o. s. v. Det kostede os meget Besvær at faa de norske og svenske Spejderbrødre herved, men til Gengæld blev Besøget en Oplevelse baade for os og for dem, og vi hentede nye Impulser til Fornyelse af vort Spejderarbejde, og til at fastholde de Baand, som nu er knyttede mellem de tre Lande.

white-owl.

BILLEDET PAA NÆSTE SIDE

1. Lejrens Bmærke blev gratis stemplet i Sangbøgerne, men enkelte fik det ogsaa paa Maveskindet.
2. Det norske Hold foran Lejrkontoret.
3. Lejravisen, »Allerup-Posten«, udkom hver Dag og blev revet bort.
4. Skovriders Graae.
5. Lejrpladsen i Allerup Bakker.
6. Lederen af det svenske Hold.
7. Jens Hvass byder velkommen til Udlændingene.
8. Lederen af det norske Hold med sin Assistent.
9. Besøg paa Spritfabrikkerne i Aalborg.

SØSPEJDERNE

I har bestemt jer til at blive Søspejdere. Jeg forstar Jeres Valg. Sikkert har alt, hvad der har med Søen og Havet at gøre, den samme Tiltrækning paa Jer, som det har haft paa mig. I mindes Kaptajn Marryats Skildringer af Æventyr og Bedrifter, I ser for jer herlige Somre paa emaljeblaad Vand, mens I selv ligger paa Ryggen og ser Maagernes og Ternernes Flugt.

En Søspejder har det bedre end andre Spejdere — det synes baade I og jeg, men husk paa, at man ogsaa stiller Krav til ham!

Der findes tre store »S«-er i Søspejderbevægelsen: Søspejderarbejde, Sømandsskab og Sammenhold.

I er først og fremmest Spejdere, nogle af disse Millioner af Dreng, som har sat Spejderloven som Ledefyr for, hvad de gør. Alle andre Spejdere er Jeres Venner og Kammerater. Ingen er bedre end den anden.

I skal være ligesaa hjemmevant paa Landjorden som almindelige Spejdere, men man venter, at I ogsaa kan noget mere. Det ligger i det andet »S«: Sømandsskab. I skal kunne haandtere en Aare, sætte et Sejl og holde en Rorpind. Men vær klar over: I kan ingenting, før I har gjort det i Virkeligheden.

Sammenhold er det tredje »S«. Det er ikke det mindst vigtige. Paa et Fartøj, hvor lille det end maatte være, maa man holde sammen. — Hver Mand er ansvarlig for sin Plads. Klog Beslutning og rask Handling kræves af hver og een, saa snart Ordren kommer.

Hjælpsomheden har altid været en Del af Havets Lov; hvor I ser een, der trænger til et lille Nap, saa husk paa, at det er en Lejlighed for Jer til at gøre Jeres good-turn.

I er Spejdere — som tusindvis andre i vort Land, I lever efter Spejderloven og efter Havets Lov. Begge kræver, at I ikke er bange, men beredte.

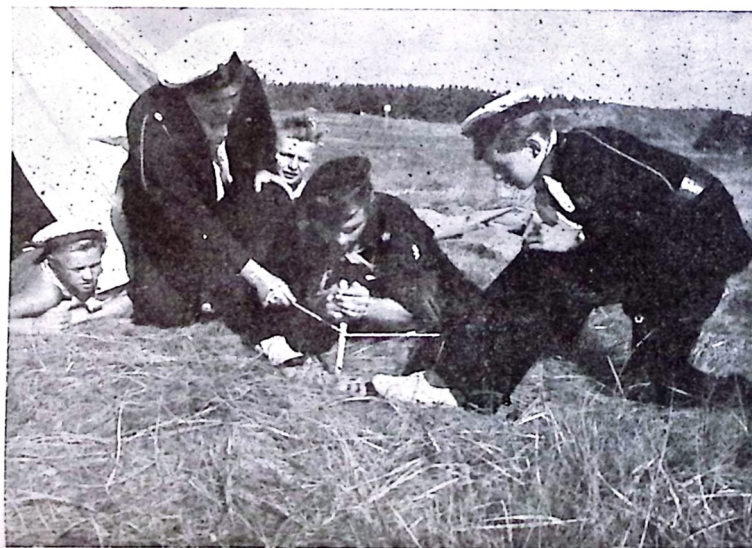
»Gamle Havmaage«.

Adskillige Søspejdertropper har i Sommer foretaget Langture kombineret med Lejrspor, og efter deres Beretninger at dømme har de haft en herlig Tid. Billedet paa denne Side viser, hvorledes nogle Søspejdere end ikke gaar af Vejen for at lave Ild paa Vildmandsvis.

Der er fornylig startet Søspejdertropper i Grenaa, Kalundborg og Kastrup, og der i Aarhus startet en 2. Søspejdertrop, som har faaet Navnet »Skjold«. I København har »Vikingerne« dannet en Søspejderpatrulje, som skal danne Kernen i en fremtidig Trop, og i Sønderbro Divisionen har man besluttet at oprette den første Søspejdertrop.

Der er stadig en stor og glædelig Fremgang i Søspejderbevægelsen — ikke mindst efter at det igen er blevet muligt at sejle.

(Fortsættes Side 88)

KORPSET RUNDT!

Odense Kolonneturning.

Da Divisionsturneringen i Aar paa Grund af Trafikforholdene blev aflyst, vedtog Odense Kolonne i Stedet for at arrangere en større Kolonneturning, der strakte sig over ca. 4 Uger. Turneringen kaldet Inkaløbet 1945- var tilrettelagt paa en meget fantasifuld Maade, og da Øvelsen dels mo-

rede Spejderne meget og dels blev løst paa en glimrende Maade, forstaar man, at den blev en Succes.

Øvelsen var delt i 3 Hovedafsnit, nemlig Orienteringsløb, Patuljearbejder med Enkeltmandsopgaver og Skattejagt.

Billederne viser to Eksempler paa, hvor fantasifuldt Opgaverne under Afslutningen: Patuljearbejder med Enkeltmandsopgaven blev løst.

Som Nomader

plejer Gjængernes Trop i Sommerlejrene at leve: Vi vandrer fra den ene Lejrplads til den anden.

1945 blev en Undtagelse, idet Kæren brast, og vi maatte ligge i Stand-lejr Resten af Tiden.

En Søndag var vi til Gudstjeneste i en nærliggende Landsbykirke. Troppen blev vel modtaget af Præsten, og ved et Tilfælde kom vi til at sidde foran nogle grønne Spejdere. De levede ikke vores afsondrede Nomadeliv, men opsøgte de gule Troppe og holdt Lejrbaal sammen med dem. Ellers syntes de ikke deres Lejr var helt velløkket.

Vi kom derefter ned til dem et Par Dage efter, og det blev et ualmindeligt hyggeligt Lejrbaal.

Da vi senere fik dem op til os, blev vi overbeviste om, at Uniformernes Farve ikke skal skille os mere.

Vi er alligevel mange

der kun er 13 og 14 Aar; sagde nogle af de Spejdere fra Løkken Trop, der laa paa Lur i Klitterne efter Smuglerne, som havde bagbundet den ene af Lejrens Poster og ført den anden med som Gidsel. Naa, da Baaden kom i Land, nedkæmpede vi dog 5 Mand, der efter de bedste tyske Forhørsmetoder fik rettet skarpe Lygter mod sig. Dette afslørede, at det var velkendte Folk fra Byen, der havde arrangeret denne knippegode Natøvelse.

Lykkelige Helsingør-Spejdere.

Helsingør-Spejderne, der jo næsten bor i Sverige, har haft et herligt Besøg af svenske Spejderkammerater i August. Der var privat Indkvartering, og Programmet bød iøvrigt paa et glimrende Lejrbaal, Terrænsportsøvelse, Besøg paa det ellers afspærrede Kronborg m. m. Ja, Verden er da ved at blive normal igen.

1.KL.SPEJDERE

VÆBNERE

Sk. Sv. Wendelbo, Juelsminde
Sk. T. Jørgensen, —
Sk. O. Petersen, —
Sk. E. Wegener, 1. Skanderborg
Otto Clausen, 5. Odense, Sct.
Georgs Trop
Knud W. Hansen, 1. Terndrup
Eli Gundersen, —
Knud Bjerregaard, —
Sk. Svend Meno, 1. Charlottenlund
Sk. M. Clante, —
PF Johan Petersen, 1. Graasten

PF H. Sørensen, 1. Skanderborg
PF Erik Hansen, —
Sk. Knud E. Skov, —
Sk. E. Wegener, —
Sk. T. Mikkelsen, —
PF Preben Kühl, 4. Sundby
PF Paul Knudsen, 3. Sundby
PF Max Roe, 5. Odense, Sct.
Georgs Trop
PA P. Setz-Olsen, —
PF Leif Nording, —
PA Per Jespersen, 1. Nyboder
Knud W. Hansen, 1. Terndrup

RIDDERE

Sk. Hans Bech, 1. Skanderborg
Sk. Tyge Poulsen, —
RF Jørn Bertelsen, —
Otto Clausen, 5. Odense, Sct.
Georgs Trop
PF Bent Aaskov, —
PA F. Larsen, 1. Nyboder
PF Olav Behnke, 1. Graasten

60 km
Carl E. Christensen, 5. Aarhus
Bjarne Gammelby, —
Eivind Rasmussen, —
Verner Petersen, —
100 km
PF Freddy Madsen, 1. Skagen
PF Stendor Købsted, —

Søspejderne (fortsat)

Gennem de allerede Militærmyndigheder har Korpsset modtaget forskelligt Materiel bl. a. en Del Træbarakker. Nogle af disse vil specielt blive forbeholdt Søspejderne. Troppe, som kunde

Da Dæmningen brød sammen (fortsat)

Efter at have arbejdet haardt i mere end et Kvarter blev Spejderne belønnet ved at Leslie gjorde en lille Bevægelse. Lidt efter stod det dem klart, at han var begyndt at trække Vejret normalt, og Farven vendte tilbage paa hans blege Kinder.

Der var blevet sendt Bud efter en Læge, og han og Ingeniøren, som Bill havde forventet med saa stor Spænding, kom næsten samtidigt.

Dr. Harris saa yderst tilfreds ud.

»Det har I Knægte klaret flot,« sagde han anerkendende, »han er nu uden for Fare og vil sikkert være all right om en Dag eller to.«

Der faldt en Sten fra Bills Hjerte, da han saa sin Kammerat blive anbragt i Lægens Bil for at blive kørt hjem. Han vendte sig derpaa mod Wilton, som havde set sig om paa Stedet og havde spurgt de andre Spejdere, hvad der var blevet foretaget.

»Vi gjorde det i den bedste Hensigt,« sagde Bill lidt nervøs, »tror De ikke, det var det rigtigste?«

»Hvis Ide var det at grave den Rende og lede Vandet ud, før det steg højere?«

»Det var Leslies — den Dreng, som var lige ved at drukne før. Men Ansvarer derfor maa jeg paatage mig.«

»Saa gratulerer jeg baade dig og ham,« lod det overraskende Svar. »Megen Skade er der sikkert sket under alle Omstændigheder, men uden Tvivl vilde det hele have set meget værre ud, hvis der intet havde været gjort. Naa, der kommer tilsyneladende en med Nyheder.«

Det var Martin paa sin Cykel, dækket med Mudder fra Top til Taa, men i højt Humør.

»Den er helt i Orden,« raabte han, idet han sprang af Cyklen. »Jeg kom ned til Harwood, netop som en Masse Mennesker stod og kiggede paa det sære Syn af Floden, der svandt ind til det rene ingenting. Da jeg fortalte dem, hvad der sandsynligvis vilde ske, kan det nok være, de fik flyttet sig fra de lavtliggende Gader, saa da Flodbølgen kom, gjorde den ikke anden Fortræd end at fylde en Bunke Kældre med Vand.«

En Uge senere var Bævernes Patruljelokale blevet beriget med et værdifuldt gammelt Ur, købt for de Midler, der var indsamlet blandt Indbyggere i Harwood. Leslie var til Stede, selv om han stadig var meget blegnæbbet.

»Jeg skulde mene, at Bævere sædvanligvis opbygger Dæmninger fremfor at ødelægge dem,« sagde Harwoods Borgmester i en smuk lille Tale til Patruljen, »men I Bævere viste jer at være beredt, da det gjaldt og frelste derved megen værdifuld Ejendom og muligvis adskillige Menneskeliv. Paa Harwood Bys Vegne siger jeg jer Tak herfor!«

ønske at komme i Betragtning, bedes sætte sig i Forbindelse med Søspejderlederen; Adr. Korpskontoret.

Det er en Selvfølge, at en god Søspejdertrop i den kommende Vintertid fortsætter med at dyrke Udendørs-Sport. Naar man ikke kan færdes paa Søen længere, tager man paa Tur paa Landjorden. Dyrk f. Eks. Signalering paa Patruljefurene. Det er en saare nyttig Søspejderfærdighed, som desværre er temmelig forsømt i de fleste Tropper. Og hvorfor ikke prøve Sporing og en Skattejagt? Troppen kan nu og da lave en rigtig Terrænleg, der kan være vældig spændende. For ikke at tale om Orienteringssport, hvor Søspejdere skulde have særlige Betingelser for at gøre sig gældende. Ved Patruljemøderne er det naturligvis Klasseprøverne og eventuelt Dueltægn, man skal træne til. Om Vinteren bør man tilegne sig Teorien — for at man kan faa fuldt Udbytte af det praktiske Søspejderliv om Sommeren.

Bedste Søspejderhilsen

Rage

